

ОСОБЛИВОСТІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Волонтерська діяльність є основою побудови та розвитку громадського суспільства. Вона втілює в себе найшляхетніші прагнення людства – прагнення миру, щастя, свободи, справедливості, доброти та безпеки для всіх людей.

Окремі аспекти проблеми волонтерської діяльності в Україні розкрито у працях вітчизняних науковців: О. Безпалько, Р. Вайноли, Н. Заверико, І. Зверєвої, А. Капської, Г. Лактіонової, С. Савченка, С. Харченка та ін.

Волонтер – це людина, яка добровільно не переслідуючи корисних цілей, займається діяльністю на користь суспільства, не отримуючи за це грошової винагороди [2, с. 130].

Згідно Закону України «Про волонтерську діяльність» (2011) волонтерська діяльність – добровільна, безкорислива, соціально спрямована, неприбуткова робота, що здійснюється волонтерами та волонтерськими організаціями шляхом надання волонтерської допомоги [1].

Волонтерська діяльність є формою благодійництва, яка ґрунтується на таких основних принципах:

- законності;
- гуманності;
- рівності;
- добровільності;
- безоплатності;
- безкорисливості;
- неприбутковості.

Головними напрямками діяльності волонтерів є:

– надання волонтерської допомоги з метою підтримки малозабезпечених, безробітних, багатодітних, бездомних, безпритульних, осіб, що потребують соціальної реабілітації;

– здійснення догляду за хворими, інвалідами, самотніми, людьми похилого віку та іншими особами, які через свої фізичні, матеріальні чи інші особливості потребують підтримки та допомоги;

– надання допомоги громадянам, які постраждали внаслідок стихійного лиха, екологічних, техногенних та інших катастроф, у результаті соціальних конфліктів, нещасних випадків, а також жертвам злочинів, біженцям;

– надання допомоги особам, які через свої фізичні або інші вади обмежені в реалізації своїх прав і законних інтересів;

– проведення заходів, пов'язаних з охороною навколишнього природного середовища, збереженням культурної спадщини, історико-культурного середовища, пам'яток історії та культури, місць поховання;

– сприяння проведенню заходів національного та міжнародного

значення, пов'язаних з організацією масових спортивних, культурних та інших видовищних і громадських заходів;

– надання волонтерської допомоги для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру;

– надання волонтерської допомоги за іншими напрямками, не забороненими законодавством [1].

На сьогодні в Україні волонтерська діяльність здійснюється в основному у різних громадських, релігійних організаціях та системі Центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (ЦСССДМ). Головною особливістю волонтерського руху в нашій країні є те, що найбільш чисельною групою волонтерів, які працюють у соціальній сфері, постає учнівська та студентська молодь, а діяльність, яку вони здійснюють, має, переважно, соціально-педагогічний характер.

Участь молодих людей у волонтерській діяльності дає їм змогу зробити особистий внесок у розв'язання соціальних проблем, самореалізуватися через ініціювання проектів і програм соціально-педагогічної спрямованості.

Сьогодні в нашій країні волонтерська діяльність – це робота для душі та від душі. Посмішка і є заробітною платою!

Таким чином, волонтерська діяльність в Україні, хоча й не стала масовою, проте є такою, що дозволяє говорити про неї як про суспільне явище та як про важливу складову діяльності державних і не державних соціальних служб. Взагалі ж, волонтерство є запорукою успішного процвітання нашої країни. І якщо ви ще не волонтер, значить не усвідомили всіх принад волонтерського життя. Отже, як гласить народна мудрість: «Краще пізніше, ніж ніколи».

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про волонтерську діяльність» (№ 3236–VI, 19.04. 2011 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/anot>
2. Соціальна педагогіка: теорія і технології: підручник / за ред. І. Д. Зверєвої. – К. : Центр навч. л-ри, 2006. – 316 с.